

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at afviklingen af Banco Espírito Santo, S.A. (herefter »BES«) i 2014 alene blev gennemført i henhold til portugisisk ret, og før Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190) (direktivet om genopretning og afvikling af banker, herefter »BRRD«) trådte i kraft.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at BRRD først fandt anvendelse fra 1. januar 2015.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at salget af Novo Banco, for at den oprindelige procedure for afviklingen af BES kunne opretholdes som en enhed og gennemføres, skulle reguleres i henhold til den nationale ret, som var gældende forud for gennemførelsen af BRRD.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved med urette at fastslå, at der ikke findes nogen uløseligt forbundne bestemmelser i BRRD, som er relevante for vurderingen af CCA.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 101 og 44 i BRRD.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»procedureforordningen«, EUT 2015, L 248, s. 9), ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, til trods for at der var alvorlig tvivl om, hvorvidt CCA-mekanismen var forenelig med EU-retten, således at sagsøgerne blev frataget deres processuelle rettigheder.

Sag anlagt den 28. maj 2018 — Herrero Torres mod EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Sag T-326/18)

(2018/C 249/52)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: José-Ramón Herrero Torres (Castellón de la Plana, Spanien) (ved advokat J.V. Gil Martí)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DZ Licores, SLU. (Cartagena, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: DZ Licores, SLU. (Cartagena, España)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES — registreringsansøgning nr. 14 444 855

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2104/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, idet den er retsstridig og sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, samt artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. maj 2018 — Bodegas Altun mod EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Sag T-334/18)

(2018/C 249/53)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Spanien) (ved advokat J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Codorníu SA (Esplugues de Llobregat, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Bodegas Altun, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket ANA DE ALTUN — EU-varemærkeregistrering nr. 11 860 913

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. marts 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 173/2018-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.